

EL REFORMISTA

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 5 céntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, 22

Any I

OLOT 8 d'Abril de 1914

Nom. 13

DUBTE

Un dubte crudelíssim m'assaltà l'altre dia boi rellegint «La Comarca», car jo que tinc les meves creencies no podia avenir-me a lo que en lletres de motllo s'estampava en la secció de noves del nombre corresponent al 4 de l'actual mes.

En la nova que motivà la meva més gran atenció s'hi condensa en poques paraules, tot un pensament, desgavellat al meu entendre, pero que ha sigut prou per a que restés dubtós tot preguntant-me: «El matrimoni és un sacrament o un contracte?»

Nosaltres que ironicament, amb aquella ironia fina que no ofent ni pot ofendre, hem sigut qualificats de *orgue de les esquerres*, teniem i continuem tenint un concepte del matrimoni molt distint del que'n tenen en la redacció de «La Comarca».

Vui creure que l'equivocació fou filla d'una errata del caixista; vui suposar que un *lapsus* fou la causa de que s'insertés en el setmanari una afirmació tant greu; vui que al senyor Redactor encarregat de corregir les proves li passés per alt la nova, més amb tot hi aixó que pot constituir una atenuant en la manifestació feta, no eximeix al nostre estimat colega del deure que te d'explicar el perquè considera al matrimoni com un *contracte* i no com un *sacrament*, car es convenient i fins m'atreveixo a dir necessari, desfer la nubolosa que la seva afirmació pugui haber produït en l'ànim de determinades persones, majorment tinguent en compte que degut a l'*ambient favorable* de l'estimat setmanari «La Comarca», seguint com es resso d'un molt gran estat d'opinió, te d'amunt una greu responsabilitat.

La nova que va despertar la meva atenció, diu: «Ha sigut contractat el casament» etc. Llegir aixó i buscar inme-

diatament dins de quina mena de contracte podia estar comprés el *matrimoni*, fou tot hu, pró, per més que vaig buscar no'm fou possible donar amb la solució.

Tots sabem que el contracte existeix des de que una o varies persones consenten en obligar-se respecte d'un altre o altres a donar alguna cosa i prestar quelcun servei.

De contractes n'hi ha de varies classes.

¿Pot ser el matrimoni un contracte de compra venta, de permuta, d'arrendament de coses o de serveis? ¿Pot ser un contracte aleatori, un contracte oneros o renumera-

La sola definició que del matrimoni donen Sant Pau i Modestino (quines definicions no'ns atrevim a donar en llatí després de la suficiencia demostrada per «La Comarca» en aquella llengua, car de tots es coneguda la célebre frasse que parlant a propòsit del «dimecres de cendra» llensaren a la publicitat «*Pulvis eris et pulvis reverteris*») contradiuen la afirmació de «La Comarca».

Resumeix el primer, el matrimoni. i consti que la seva doctrina fou acceptada pel Concili de Trento en la sessió 24, en les següents paraules: «Ja es aquest os dels meus ossos i carn de les meves carns, per aquesta causa deixarà l'home als seus pares i s'unirà amb sa muller i serán dos en un sol. I aixís ja no son dos sino una carn, no separi l'home als que Deu va unir — Homes, estimeu a les vostres dones com Cristo estimà a l'Esglesia i va entregar-se a si mateix per ella. — Aquest sacrament es grant, vui dir en Cristo i en la Esglesia.»

Defineix el segon el matrimoni «Unió de l'home i de la dona, consorci de tota la vida, comunició del dret diví i humà.»

Ja veuen doncs els senyors de «La Comarca», com definidors del matrimoni que no donen lloc a cap dubte,

l'accepten com a Sacrament. Si tinguéssim la forma contractual que volen donarli dits senyors, segurament desapareixeria la única cosa que fa que l'institució de la familia sigui lo més sagrat i venerat que existeix.

Per sort en Espanya encara no dominen les idees disolvents que han fet que a la Fransa el dret familiar, la afeció d'amor innata en els pares sia il·lusoria.

Si no es una idea fortament arrelada rectifiquin, si es lo contrari diguins concretament i sens eufemismes ¿Perqué es un contracte el matrimoni?

NENESI

PAQUETES POSTALES

Todos cuantos adelantos van introduciéndose en el extranjero en lo referente al importante servicio de correos, parece como si la nación Española y los Gobiernos que rigen sus destinos los mirasen sin interés de ninguna clase, siendo así que ellos son un gran auxiliar de la industria y comercio por cuanto contribuyen al mayor desarrollo y expansión de los elementos productores.

Entre los adelantos que en Alemania, Inglaterra, Francia é Italia, se han introducido desde algun tiempo en el Servicio de Correos, no es el menos importante el de los paquetes postales, del cual disfrutamos nosotros desde pocos meses, pero de una manera tan relativa que no nos es posible disfrutar de sus ventajas.

Afortunadamente el Director General de comunicaciones que actualmente desempeña el cargo, perfecto cono-